

नम् ॥ अत्यष्टिर्यज्ञदेवत्या यज्ञमानाशीः । अयं यज्ञो देवान्वाद्यादीन्प्राप्य दिवं द्यु-
लोकमगन् अग्रहत् ततो द्युलोकस्थाद्यज्ञात् द्रविणं विशिष्टभोगसाधनरूपं धनं
यज्ञफलभूतं मा मामष्टु व्याप्नोतु अश्नोतिः पदविकरणयोर्व्यत्ययः । अनेन सुकृ-
तिनामारोहक्रममभिधायेदानीमवरोहक्रममाह ततो द्युलोकादवरोहणकाले यज्ञो
मनुष्यान्मनुष्यलोकमाग्रहन् अतरिक्षलोकमगन् गतः तत्र स्थिताद्यज्ञाद्रविणं य-
ज्ञफलं मामष्टु व्याप्नोतु । दक्षिणायने गमनागमनमाह अयं यज्ञो धूमादिमार्गेण
पितृन्प्राप्य पृथिवीं भूलोकमगन् तत्र स्थिताद्यज्ञाद्रविणं मामष्टु व्याप्नोतु । किं
बहुना यं कं च यं कमपि लोकं यज्ञोऽगन्गतस्तस्माद्यज्ञात् मे मम भद्रं कल्या-
णमभूद्भूयादिति यज्ञमानेनाशास्यते ॥ ६० ॥

चतुस्त्रिंशत्तत्त्वो ये वितन्निरे यऽइमं यज्ञं स्वधया ददन्ते ।

तेषां हिन्नं सन्वेतद्धामि स्वाहा धर्माऽअप्येतु देवान् ॥ ६१ ॥

धर्मदेवत्या पङ्क्तिस्त्रिष्टुप्वा द्वाचत्वारिंशदक्षरत्वात् । कात्यायनेनास्या विनियो-
गो नोक्तः । महावीरभेदे घृतहोमः शाखान्तरे । तन्वन्ति प्रायश्चित्तशमनेन यज्ञं
विस्तारयतीति तत्त्वो देवाश्चतुस्त्रिंशत्संख्याका ये परमेध्यादय इमं यज्ञं वितन्निरे
वितेनिरे वितन्वन्ति तनोतेर्लिटि तडि प्रथमबहुवचने लिटि धातोरनभ्यासस्ये-
ति [पा० ६. १. ८.] द्वित्वे तनिपत्योश्छन्दसीत्युपधालोपे [पा० ६. ४. ११.] तन्निरे इ-
ति रूपम् ये चेमं यज्ञं स्वधयान्नेन ददन्ते धारयन्ति दद दानधारणयोः तेषां यज्ञं
वितन्वतां देवानां यत् हिन्नं तदेतत् अहं संदधामि उकारः पादपूरणः स्वाहा
सुद्धतमस्तु अनेन घृतहोमेन महावीरः संहितो भवत्वित्यर्थः । धर्मा महावीरः
संहितः सन्देवानप्येतु देवान्प्रति गह्नुतु ॥ ६१ ॥

यज्ञस्य दोहो विततः पुरुत्रा सोऽअष्टधा दिवमन्वाततान ।

स यज्ञं धुक्त्व मर्हि मे प्रजायाऽ रायस्योषं विश्वमायुरशीय स्वाहा ॥ ६२ ॥

का० [२५. ६. ७.] सोमेज्योपपाते चैकैकां यथाकालं हुत्वा यज्ञस्य दोह इति
वाचयतीति । सोमयागे यज्ञाङ्गविनाशे परमेध्यादिचतुस्त्रिंशदाहुतीनां मध्ये यथा-
कालमथ यदि पाण्यमान इत्यादिश्रुत्युक्ते [१२. ५. १. १०.] काले एकैकामाहुतिं हु-